

zastrzeżeniem, że jego zastosowanie nie wpływa na zastosowanie i skuteczność prawa wspólnotowego i nie czyni odzyskania nienależnie przyznanych kwot faktycznie niemożliwym. Do sądu krajowego należy zapewnienie pełnego zastosowania prawa wspólnotowego, w razie konieczności poprzez niezastosowanie lub dokonanie interpretacji przepisów krajowych tego rodzaju jak zawarte w ogólnej ustawie administracyjnej (*Algemene wet bestuursrecht*), które stałyby temu na przeszkodzie. Sąd krajowy może wykonać wspólnotowe zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, oceniając zarówno zachowanie beneficjentów utraconych funduszy, jak i administracji, jednak pod warunkiem pełnego uwzględnienia interesu Wspólnoty Europejskiej. W tym względzie bez znaczenia jest okoliczność, że beneficjent funduszy jest podmiotem prawa publicznego.

(¹) Dz.U. C 310 z 16.12.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 marca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Niedersächsisches Finanzgericht — Niemcy) — Securenta Göttinger Immobilienanlagen und Vermögensmanagement AG przeciwko Finanzamt Göttingen

(Sprawa C-437/06) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Podatnik wykonujący jednocześnie działalność gospodarczą opodatkowaną lub zwolnioną z podatku oraz działalność niemającą charakteru gospodarczego — Prawo do odliczenia podatku naliczonego — Wydatki związane z emisją akcji i nietypowych udziałów — Podział podatku naliczonego w zależności od gospodarczego charakteru działalności — Obliczanie części podlegającej odliczeniu)

(2008/C 116/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Niedersächsisches Finanzgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Securenta Göttinger Immobilienanlagen und Vermögensmanagement AG

Strona pozwana: Finanzamt Göttingen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Niedersächsisches Finanzgericht — Wykładnia art. 2 pkt 1 i art. 17 ust. 5 dyrektywy 77/388/EWG: Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Emisja akcji i

cichych udziałów w spółce akcyjnej przy podwyższeniu kapitału — Świadczenie odpłatne w rozumieniu art. 2 pkt 1 dyrektywy — Możliwość odliczenia podatku VAT uzależniona od bezpośredniego i ścisłego związku z działalnością gospodarczą podatnika — Możliwość częściowego odliczenia w rozumieniu art. 17 ust. 5 dyrektywy

Sentencja

- 1) W przypadku, gdy podatnik wykonuje równocześnie działalność gospodarczą, opodatkowaną lub zwolnioną z podatku, i działalność niemającą charakteru gospodarczego, nienależącą do zakresu stosowania szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, odliczenie podatku od wartości dodanej naliczonego od wydatków związanych z emisją akcji i nietypowych cichych udziałów jest dopuszczalne tylko w takim zakresie, w jakim wydatki te można przyporządkować działalności gospodarczej podatnika w rozumieniu art. 2 pkt 1 tej dyrektywy.
- 2) Ustalenie metod i kryteriów podziału kwot podatku naliczonego pomiędzy działalność gospodarczą i działalność niemającą charakteru gospodarczego w rozumieniu szóstej dyrektywy 77/388 należy do swobodnego uznania państw członkowskich, które korzystając z tego uprawnienia powinny uwzględnić cel i strukturę tej dyrektywy i na tej podstawie określić sposób obliczania obiektywnie odzwierciedlający część wydatków faktycznie przypadających odpowiednio na każdy z tych rodzajów działalności.

(¹) Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 13 marca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana — Włochy) — Ispettorato Provinciale dell'Agricoltura di Enna, Assessorato all'agricoltura e foreste della regione Sicilia, Regione Sicilia przeciwko Domenico Valvo

(Sprawa C-78/07) (¹)

(Rolnictwo — Rozporządzenia (EWG) nr 2328/91 i rozporządzenie (WE) nr 950/97 — Artykuły 17 i 18 — Dodatek wyrównawczy z tytułu niekorzystnych warunków gospodarowania o charakterze stałym i naturalnym — Rolnicy uprawieni do świadczenia z tytułu stażu pracy — Prawo do dodatku wyrównawczego — Granice)

(2008/C 116/12)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ispettorato Provinciale dell'Agricoltura di Enna, Assessorato all'agricoltura e foreste della regione Sicilia, Regione Sicilia

Strona pozwana: Domenico Valvo

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana — Wykładnia art. 17 i 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 950/97 z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie poprawy efektywności struktur rolniczych — Przepisy krajowe odmawiające przyznania dodatku wyrównawczego z tytułu niekorzystnych warunków gospodarowania o charakterze stałym i naturalnym rolnikom uprawnionym do świadczenia z tytułu stażu pracy

Sentencja

Artykuły 17 i 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 950/97 z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie poprawy efektywności struktur rolniczych powierzają państwom członkowskim prawo do przyznania dodatku wyrównawczego rolnikowi, który spełnia warunki określone w tych dwóch artykułach. Niemniej nie stanowią one przeszkody ku temu, aby państwo członkowskie odmówiło wypłaty takiego dodatku w przypadku pobierania przez tego rolnika świadczenia emerytalnego lub rentowego, a w szczególności świadczenia z tytułu stażu pracy.

(¹) Dz.U. C 117 z 26.5.2007 r.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 marca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-81/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2000/59/WE — Plan odbioru i zagospodarowania odpadów ze statków)

(2008/C 116/13)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Zavvos i K. Simonsson, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciele: S. Chala i I. Pouli, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia w wyznaczonym terminie wszelkich przepisów koniecznych w celu zastosowania się do dyrektywy 2000/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 listopada 2000 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku — Oświadczenie Komisji (Dz.U. L 332, s. 81)

Sentencja

1) Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 5 ust. 1 oraz art. 16 ust. 1 dyrektywy 2000/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 listopada 2000 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku, w zakresie w jakim nie utworzyła, nie zatwierdziła, ani nie wykonała planów odbioru i zagospodarowania odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku

2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 69 z 24.3.2007.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 1 kwietnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-417/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/36/WE) — Bezpieczeństwo statków powietrznych państwa trzeciego korzystających z portów lotniczych Wspólnoty — Niedokonanie transpozycji w przewidzianym terminie)

(2008/C 116/14)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: R Vidal Puig, pełnomocnik)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel: C. Schiltz)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieustanowienie w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2004/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa statków powietrznych państwa trzeciego korzystających z portów lotniczych Wspólnoty (Dz.U. L 143, str. 76)